

[Svend E. Johansen.]

allerede i min Motivering det høje Ting bekendt med, at det først var efter Byrettsdommen i 1932, at Jacobsen blev klar over, at Banerne ogsaa havde raderet i Grosserer Jarmunds Kontrakter. Men det foreligger oplyst, at den offentlige Anklager, Politivadvo­kat Reinstrup, besad denne Viden under Byretssagen i 1932 uden at lade det komme til Rettens Kundskab.

Jeg skylder her at oplyse, at Politivadvo­katen hævder, at han har fremlagt Jarmunds Kontrakter under Sagen, og at det skyldes en Fejl fra Dommersædet, at Kontrakterne ikke har faaet Rettens Frem­læggelsesstempel, men heroverfor erklærer den daværende Byrettsdommer, nuværende Landsdommer Preisler Knudsen, at disse Dokumenter ikke har været fremlagt; der er, siger han, ikke Tale om nogen Fejl, for disse Dokumenter er ham ukendte.

Der er uhyggelig mange Fejl i denne Sag baade fra Statsbanernes og fra Rets­myndighedernes Side, og uheldigt nok er det Fejl, der alle kommer Jacobsen til Skade. Er der noget mærkeligt i, at det Tidspunkt indtræffer, hvor den, Fejlene stadig gaar ud over, spørger sig selv: Er det nu ogsaa Fejl, er det ikke snarere bevidste Handlinger med den Hensigt at skjule Sagens rette Sammenhæng?

Tænk engang paa, hvilken forfærdelig Risiko Jacobsen løb. Bevisbyrden var en­sidigt paalagt ham. Skridt for Skridt maatte han grave Materialet frem mod Ba­nerne, og kun hans sejge Energi og hans stædige Sammenbidthed tvang Statsbanerne langsomt op mod Muren og reddede ham selv fra den Fængselsstraf, der truende hang over hans Hoved. Ja, og saa det, at hans Økonomi nu var i Orden. Hans Kamp mod den stærke og overmægtige Modstan­der, De danske Statsbaner, har kostet ham store Summer, en hel lille Formue, hvilket — det er derfor jeg nævner det — for øvrigt er en sørgelig Illustration til den Lighed for Loven, der er alle Borgeres selvføl­gelige Ret, men en Ret, der kun kan opfyldes for dem, der er tilstrækkelig økonomisk stærke til at tvinge den igennem. Han maatte grave Materialet frem. Ja, selv den Rede­gørelse, Banerne sendte Rigsadvokaten, da de i 1931 anmodede det offentlige om at indlede en Strafforfølgning mod ham, fik

han ikke at se. Redegørelsen gik ikke ind i Sagens Akter, men blev af Rigsadvokaten tilbagesendt Banerne. Denne Redegørelse hviler nu sødt i Banernes Arkiv, og alle Anstrengelser for at faa den frem har været frugtesløse for Jacobsen, men maaske vi nu kan faa den for Dagens Lys.

Man har fremført — jeg tror det var den højtærede Trafikminister, der under­stregede det mærkelige i det —, at Jacob­sen ikke appellerede Byrettsdommen i 1932. Det vilde han ogsaa, men — og her dukker igen et mørkt Punkt op i Myndighedernes Behandling af Jacobsen — han fremfører, at Politivadvo­katen lagde et meget stærkt Pres paa ham for at afholde ham fra at appellere, idet han hævdede, at han saa næppe kunde undgaa Fængselsstraf. Det, der gør denne Side af Sagen saa trist i mine Øjne, er, at jeg er vidende om, at Politivadvo­kat Rein­strup i en Indberetning til Rigsadvokaten i 1935 paaberaabte sig Jacobsens Undladelse af Appel som et for Jacobsen svækkende Moment.

Ogsaa Jacobsens Forsvarer, Højesterets­sagfører Gorrissen, fraraadede Appel, bl. a. med den Begrundelse, at han havde Formod­ning om, at der kunde gennemføres en for­ligsmæssig Ordning med Banerne vedrø­rende den økonomiske Side af Sagen — for Sagen har nemlig ogsaa en meget stor økonomisk Side —, og saadanne Bestræbel­ser vilde en Appel naturligvis umuliggøre. Alt dette fremgaar klart af en Brevveksling mellem Jacobsen og Gorrissen. Den 5. Maj 1933 skrev Jacobsen til Højesterets­sagfører Gorrissen:

„Jeg maa henlede Deres Opmærksom­hed paa, at De, da jeg energisk krævede Appel af Dommen, bevægede mig til at afstaa fra dette, fordi De følte Dem sikker ved Hr. Schmidts“
— det er Banernes Sagfører —

„Udtalelser paa, at en forligsmæssig Ordning var opnaelig og ønskelig. Jeg bøjede mig for Deres Raad, der i øvrigt faldt sammen med Hr. Schmidts over for mig udtalte Ønske om Forlig.“

Højesterets­sagfører Gorrissen svarer til­bage den 8. Maj 1933:

„Med Hensyn til vore Forhandlinger vedrørende eventuel Appel af Dommen ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at jeg meget kraftigt betonedede, saavel over